

Άγαπημένοι,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σήμερα θα μελετήσωμεν ἐπει τῶν σωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ὡς μέσον ἐκφράσεως τοι, τούς ως Ψυχῆς Λύτοεπιγνώσεως καὶ προσωπικότητος Λύτοεπιγνώσεως μέσα εἰς τὴν Ζωὴν καὶ εἰς τὸν κόσμον τῶν φαινομένων τῆς Ζωῆς.

"Ἐχομεν διμιλήσει πολὺ για τὸν Νοῦν" 'Υπερουσίαν, Οὐσίαν, "Υπερύλη καὶ ὄλη. "Ἐχομεν ἐπίσης διμιλήσει καὶ για τὸν Νοῦν πέραν τῆς 'Υπερουσίας, πέραν τοῦ Νοητοῦ κόσμου πού εἶναι κατεῖ μόνιληπτο εἰς τὸν ἀνθρώπινο λογισμόν, τουλάχιστον ἐπει τοῦ παρδόντος ἔστω καὶ εἰς τοὺς πιστούς προχωρημένους ἀπό σᾶς τοὺς ἐρευνητάς τῆς ἀληθείας.

"Ἐχομεν πεῖ διτι, δ ἄνθρωπος εἶναι τρισυπόστατος δύως εἶναι καὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟ.

'Ως ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δ ἄνθρωπος ΕΙΝΑΙ θεῖα Μονάς μέσα στήν θεῖαν Λύτορχειαν πού εἶναι φύσις του, μέσα εἰς τὸ 'Υπέρ Φῶς, τὸ μόνιληπτον δύως ἔχω πεῖ προηγουμένως, πέραν τῆς ὑπέρ Οὐσίας πού δύναμέται Υοῦς.

'Ο Νοῦς ἀρχίζει ἀπό τὸν Νοητὸν κόσμον, εἶναι, ἀπό τὸ ΙΔΙΟΝ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἐκφραστικὸν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, διὰ νά κτενη μέσα ΤΟΥ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τὰ Σύμπαντα ΤΟΥ.

Μακροκοσμικῶς ἔχομεν ἐρευνήσει τὸν Νοῦν, τώρα, καὶ Μικροκοσμικῶς. 'Διά' αὐτὸν τὸν Νοῦν 'Υπέρ οὐσία, οὐσία, 'Υπέρ ὄλη καὶ ὄλη κτίζει τὴν προέκτασις τοῦ Θωτάτου 'Εαυτοῦ θεῖας Μονάδος διὰ τῆς ἰδέας τοῦ 'Ανθρώπου τὰ σώματά της πού εἶναι μέσον ἐκφράσεως της τοποχρονικῆς, ώτερον, μὲν διαφορετικάς ἐννοιας εἰς κάθε ἔναν ἀπό τοὺς κόσμους, διαφορετικάς ἐννοιας Χώρου καὶ Χρόνου. Θα προσπαθήσωμεν νά ἐρευνήσωμεν αὐτάς τὰς ἐννοιας τώρα.

"Ἐχομεν τὸν Νοῦν ὄλην, τὸ παχυλὸν ὄλικον σῶμα τὸ δποῖον δλοις γνωρίζοιεν δτι κτίσθηκε ὑπὸ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΠΕΥΚΑΤΟΣ καὶ τοῦ 'Εαυτοῦ θεῖας Μονάδος στήν προέκτασιν της, διὰ τῆς 'Ιδέας τοῦ 'Ανθρώπου τοῦ Ούρανου 'Ανθρώπου ή δποια εἶναι παντοῦ μέσα στὰ Σύμπαντα καὶ δποι ὑπάρχει ἐννοια Χώρου καὶ Χρόνου. Ούδετις ὄλιθρωπος πού ζεῖ τώρα μέσα στὸ φαινόμενον τῆς Ζωῆς ὡς προσωπικότης Λύτοεπιγνώστις, ἔστω καὶ εἰς τὰ στάδια τῆς ἀριστης ἐκφράσεως μπορεῖ νά συλλάβῃ τὴν Πανσοφίαν διὰ τῆς δποιας ἐκτίσης, κτίζεται μεγαλώνει καὶ συντηρεται τὸ παχυλὸν του ὄλικον σῶμα. 'Επομένως, αὐτὸ τὸ ὄλικόν σῶμα ἔχει δικούς του Νόμους, Αἰτίες, καλούπια, μέσα στὰ δποια ή παχυλή ὄλη μέσον τῆς Λίθερικῆς, Ψυχικῆς καὶ Νοητικῆς κτίζει τὴν μορφήν, τὰ δργανα.

Τὸ ὄλικον σῶμα δισφαλῶς μέσα στὸν Χώρον καὶ τὸν Χρόνον κτίζεται, μέσα στὸ σπερματοζώριο, ἔκειται πού εἶναι τὸ Νόμιμον "Ἄτομο, κατὰ τὴν κάθοδον μέσα στὸν κόσμον τῆς παχυλῆς ὄλης, τὴν μήτραν τῆς μητρός καὶ μετά τὸ σῶμα, παχυλό ὄλικον.

Καὶ ἔχομεν πεῖ διτι, τίποτε παχυλὸν ὄλικον δέν μπορεῖ νά υπάρχῃ ἢν δέν υπάρχει Ψυχικόν καὶ Νοητικόν ἀντίστοιχον. Προσέξετε τὴν λεπτομέρειαν αὐτήν. 'Ωστε σον κατεῖ φυσικόν μπορεῖ νά υπάρχη χωρίς νά υπάρχῃ ὄλικον ἀντίστοιχον νοούμενον δτι υπάρχει Νοητικόν ἀντίστοιχον τοῦ Ψυχικοῦ αὐτοῦ. Μπορεῖ δύμας νά υπάρχῃ καὶ καθαρῶς Νοητικό χωρίς νά υπάρχῃ Ψυχικόν ἢ παχυλόν ὄλικον.

"Ἐναν μδριον ὄλης μέσα σὲ μίαν πέτραν στὸ χῶμα, δπουδήποτε, διὰ νά υπάρχῃ, καὶ ἔναν μδριον ἢ αἴσιον ὄλης υπακούει εἰς νοῦς ἴδιους Νόμους πού υπακούει ἔνα 'Ηλιακόν σύστημα, εἰς τούς Νόμους τῆς συνοχῆς δρμούσις καὶ ἐνεργείας κινήσεως. 'Απαραιτήσις διὰ νά υπάρχῃ εἰς τὴν παχυλήν ὄλικήν του υπόστασιν πρέπει νά υπάρχῃ Ψυχικόν καὶ Νοητικόν ἀντίστοιχον. Διὰ νά υπάρχῃ ἔναν παχυλὸν ὄλικον σῶμα διποδήποτε υπάρχει ἄτομον πρός ἄτομον τῆς παχυλῆς αὐτῆς ὄλης μέσα στὸ ὄλικον σῶμα, τὸ Ψυχικόν καὶ Νοητικόν ἀντίστοιχον.

"Ωστε, αὐτομάτως υπάρχει μέσα στὸ ὄλικον σῶμα, ἔνα φυσικόν σῶμα τὸ δποῖον εἶναι θα ἔλεγα ή μήτρα μέσα στὴν δποιαν κτίζεται τὸ παχυλὸν ὄλικον σῶμα. Καὶ τὸ φυσικόν αὐτὸ κτίζεται μέσα σὲ κάποιαν ἄλλην μήτραν ἀπό Νοητικήν ὄλην.

"Ενας γεννᾶται, μιδέ νέα ἐνσάρκωσις, νέον ύλικδν σῶμα, δπωσδήποτε καὶ νέον ψυχικόν σῶμα καὶ νέον Νοητικόν σῶμα.

Σὲ κάθε ἐνσάρκωσιν πού κτίζονται καὶ τὰ τρία πάνω στὸ οὔτω καλούμενον Μόνιμον ἄτομον καὶ τὸ Μόνιμον αὐτὸν "Ἄτομον, τρισυπδστατο, παχυλό ύλικδν, Ψυχικό καὶ Νοητικό εἰς ἔνα, περικλεῖει δλα πού εἶναι ἀναγκαῖα διδέ νδε κτισθῆ δνδλογο παχυλόν ύλικδν, Ψυχικόν καὶ Νοητικόν σῶμα διδέ τὴν προσωπικότηταν Αὐτοεπίγνωσιν ή δποῖα θδε εἰσέλθη σ' αὐτὸν διδέ νά ζήσῃ, νδε ἀποληρώση χρέη καὶ νδε ἀπολαύση κδπους σύμφωνα μὲ τοὺς Ήδμους τῆς Δίτιας καὶ τοῦ 'Αποτελέσματος, πού λέμε κάρμα.

"Εδῶ εἶναι ή ἀρχή μιᾶς νέας ζωῆς, μιᾶς νέας σελίδας μέσα στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, τῆς Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως καὶ ώστδσον μιδέ κάθε μιδέ νέα σελίδα εἶναι μιδέ νέα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις καὶ κάθε νέα σελίδα ἀρχίζει ἐκεῖ πού τελειώνει ή προηγούμενη. "Οτι σπειρή δ 'Ανθρωπος θδε θερίση διδέ νδε ἀποκτήσῃ τὴν τελειότητα ἐμπειρικῶς.

"Ωστε σὲ κάθε ἐνσάρκωσιν ἔχομεν ἔναν νέον παχυλόν ύλικδν σῶμα, μικροσκοπικόν δσον ἔνα σπερματοζῷο, μεγάλο δσον ἔνα μεγάλο σῶμα γέροντος ἐτοίμου νδε ἀπέλθη.

"Ἐχομεν ἐντὸς τοῦ ύλικοῦ αὐτοῦ σώματος ἀνδλογον Ψυχικόν καὶ Νοητικόν σῶμα τὸ δποῖα κτίζει λέγω, τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ἀπό ύλην, ύπερύλην, Νοητικήν Ούσιαν.

Τώρα, ἔχομεν ἔναν κοινόν ἀνθρωπον. Βλέπομεν αὐτὸν τὸν κοινόν ἀνθρωπον ἐνορατικῶς. Βλέπομεν ἔνα καλλιμορφον ύλικδν σῶμα, παχυλόν ύλικδν σῶμα καὶ μποροῦμεν νδε διακρίνωμεν καὶ ἔναν Ψυχικόν καὶ Νοητικόν σῶμα. 'Αλλα, αὐτὸν τὸ Ψυχικόν σῶμα καὶ τὸ Νοητικόν σῶμα εἶναι αὐτὸν πού δνομάζομεν Ψυχικόν μας σῶμα ή Νοητικόν μας σῶμα πού εἶναι μέσον ἐκφράσεως τοῦ ἔαυτοῦ μας προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως δπως ἔχομεν τὸ παχυλόν ύλικδν σῶμα;

"Οχι. Αὐτὸν εἶναι σχῆμα πού ύπακούει σὲ διαφόρους Ήδμους, ἐκτίσθη ὑπό τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (ὅμιλῶ για τὸ Ψυχικόν καὶ Νοητικόν σῶμα τώρα ἐντὸς τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος, δέν δηλῶ για τὸ οὔτω καλούμενον Ψυχικόν μας σῶμα μέσον ἐκσωματώσεως καὶ μέσον λήψεως ἐντυπώσεων ἀπό τὸν Ψυχικόν καὶ Νοητικόν κδσμον. Αὐτὸν θδε κτισθῆ ἀπό αὐτὸν τὸ Ψυχικόν σῶμα πού ἔχωμεν. "Οπως θδε πάρωμεν παχυλήν ύλην διδέ νδε βδλωμεν μέσα στὸ παχυλόν μας ύλικδν σῶμα, καὶ τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ νδε μᾶς κτίση τὸ παχυλόν ύλικδν σῶμα, ἔτσι θδε πάρωμεν καὶ Ψυχικήν ύλην ἀπό τὸ Ψυχικό σῶμα πού ἔχομεν προαναφέρει διδέ νδε κτίσωμεν μέσα σ' αὐτὸν ἔνα νέον σῶμα, ήμεταις τώρα οἱ ἴδιοι, καὶ αὐτὸν πλέον θδε εἶναι δργανον, τὸ μέσον ἐκφράσεως μας, ἀπό Ψυχικήν ή ύλην τοῦ κδσμου τῶν ἐπιθυμιῶν, ύλην τῶν τεσσάρων διαστήσεων.

Πώς θδε τὸ κτίσωμεν; Τὸ πρῶτον ἐκτίσθη καὶ ύπακούει σὲ Ήδμους πού ύπάρχουν μέσα στὸν Ούρανον "Ανθρωπον στὴν 'Ιδεαν 'Ανθρωπον. Αὐτοῖς εἶναι οἱ γενικοὶ κανδνες τῆς ζωῆς μέσα στὸν παχυλόν ύλικδν κδσμον, ἀλλα, θδε προσέξετε δτε γεννᾶται κάθε φοράν μία νέα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις μέ βούλησιν, Θεῖες 'Ιδιότητες, μέ ἐλευθερίαν, νδε ἐκφράση ἐαυτήν τοποχρονικῶς. Τὴν ύλην Ούσιαν τὴν ἔχομεν. Μέ τὸν ἴδιον τρόπον πού θδε διαθρέψωμεν τὸ ύλικδν μας σῶμα ἐκλέγοντας τὴν ύλην ἀπό τὸν παχυλόν ύλικδν κδσμον, καὶ θδε κάρμαμεν ἔνα ύγιες ύλικδν σῶμα ή ἔναν ἀσθενικόν ύλικδν σῶμα, ἔτσι θδε γίνη καὶ ἀπό τὴν Ψυχικήν ύλην. 'Ἐλεύθεροι εῖμεθα, ως ἐκ τῶν Ψυχονοητικῶν κραδασμῶν μας νδε κτίσωμεν τὸ Ψυχικόν σῶμα πού δνομάζομεν τώρα προσωπικότητα, καὶ εἶναι αὐτὸν τὸ Ψυχικόν σῶμα μέσα στὸ δποῖον κατοικοῦμεν καὶ μετά τὸν θάνατον τοῦ ύλικοῦ σώματος θδε εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ἀνδλογον ύποπέδιον ή πεδίον τοῦ Ψυχικοῦ κδσμου, μέσα εἰς τὴν κδλασίν μας ή τὸν παράδεισόν μας.

"Ωστε, ύπαρχει ἔνα Ψυχικόν σῶμα τέλειον, τέλεια ύλη ἀπό τὴν δποῖαν θδε ἀντλοῦμεν καὶ ἐντὸς αὐτῆς θδε κτίσωμεν ἔνα νέον δικόν μας πλέον Ψυχικόν σῶμα τὸ δποῖον θδε μᾶς ἐξυπηρετήσῃ για μιάν δλόκηρην ζωῆν ή ἐνσάρκωσιν, μέ τὸν ἴδιον τρόπον πού μᾶς ἐξυπηρετεῖ τὸ παχυλό ύλικδν σῶμα.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον θδε κτίσωμεν καὶ ἔναν Νοητικόν σῶμα, ἀλλα, τδσον ή ποιδητῆς τοῦ ζηχικοῦ αὐτοῦ σώματος καὶ Νοητικοῦ σώματος θδε ἐξαρτηθῆ ἀπό τὸν τρόπον πού ήμεταις θδε κτίσωμεν, πού γνωρίσωμεν νδε τὸ κτίσωμεν ἀπό τές προηγούμενές μας ἐμπειρίες καὶ ἀπό τὸν προηγούμενον τρόπον κραδασμῶν μας, μέσα εἰς τὸ συναίσθημα καὶ τὴν οκέψιν.

Θα ἔλεγα δὲ, ὅπως, ἀπὸ κύτταρα ἀποτελεῖται τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, ἀπὸ στολὴιαν τὰ δηοῦα ἐμεῖς οἱ ἕδοιοι ἐδημιουργήσαμεν, ἀποτελεῖται τὸ Ψυχικὸν μας σῶμα, ή προσωπικότης μας. Θα ζήσῃ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος τὸ Ψυχικὸν αὐτὸν σῶμα. Τότε καλούπι του; πάντοτε δύναται καὶ ὥρεῖν, ὅλων τῶν Ψυχικῶν σωμάτων, ὡς σπονδυλική στήλη τοῦ Ψυχικοῦ μας σῶματος. Ἡ ποιεῖται του ὅμως; Θα ἐξαρτηθῇ ἀπὸ ἐμδὲς τοὺς ἴδιους, ἀπὸ τὸν τρόπον ζωῆς. Καὶ θα διαρκέσῃ ἔναν Ψυχικὸν σῶμα δοσον θα ζήσωμεν στὸν Ψυχικὸν κόσμον στὸν Χρόνον μεταξύ θανάτου τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σῶματος καὶ φεννήσως μας εἴτε μέσα σ' ἔναν νέον παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, διότι η μετάβασίς μας ἀπὸ τὸν Ψυχικὸν κόσμον εἰς τὸν Νοητικὸν κόσμον γίνεται μὲν ἔναν τέτοιον τρόπον πού δὲν θα τὴν δνομάσωμεν θάνατον, καὶ ἔχομεν ψυιλήσει, σὲ προηγούμενα μαθήματα γι' αὐτό.

Τότε, ἀποσύρεται η Ψυχή Λύτοεπίγνωσις μέσα εἰς τὸ ἐκπάζοντον ὄρατοτητος Νοητὸν σῶμα, ἀφοῦ πάρει μαζύ της τὸ Μόνιμον "Ἄτομον, καὶ τὸ Μόνιμον αὐτὸν "Άτομο περικλεῖει μέσα διτειδήποτε ἔχει ἀποτυπώσει η παχυλή ὄλη, η ζωή μας μέσα στὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον, η ζωή μας εἰς τοὺς Ψυχικούς κόσμους, εἰς τοὺς Νοητικούς κόσμους.

"Ωστε, νὰ ποῦμεν, τότε καλούπι μέσα στὸ δρόπον ἔχουν κτισθῇ τὰ σῶματα, δέν εἶναι τέποτε ἄλλο παρά τὸ Μόνιμον "Άτομον ἀπὸ παχυλήν ὄλην, Ψυχικήν ὄλην Οὐσίαν καὶ Νοητικήν Οὐσίαν, αἴωναν;

Μάλιστα.

Πάνω σ' αὐτό κλείει η σελίς τῆς ζωῆς ἐνδεξάνθρωπου, ὅλα ἔχουν θεολογισθῆ ἔκει διὰ νὰ ἀνοιξῃ μὲν νέα σελίς, νέα ἐνσάρκωσις.

"Ωστε, τότε μόνον πού ἀπομένει στὴν πραγματικότητα εἶναι τὸ Μόνιμον ἄτομον.

Καὶ τὸ Μόνιμον "Άτομον, τὸ μορφήν ἔχει, τὸ σχῆμα ἔχει;

"Ελάχιστον, μικρότερον καὶ τοῦ μικροτέρου μορίου, ὡστόσον, ὅταν συντονισθῇ ἔνας ἐνορατικὸς πάνω σ' ἔναν Μόνιμον "Άτομον μπορεῖ σὲ μίαν μόνον στιγμήν νὰ δῃ ὅλην τὴν ζωήν, τοποχρονικήν μέσα στὴν παχυλήν ὄλην, Ψυχικούς κόσμους καὶ Νοητικούς κόσμους τῆς προσωπικότητος Λύτοεπίγνωσεως πού τώρα ἀποσύρεται μέσα στὴν Ψυχήν Λύτοεπίγνωσιν, σὲ μίαν καὶ μόνην στιγμήν.

Μεγέθη; Θα δῃ τὸν ἀνθρώπον σ' ὅλα τὰ στάδια τῆς ηλικίας του μέσα στὸ μέγεθος τοῦ σῶματος του η τῶν σωμάτων του καὶ τὴν σφαίραν δράσεως του.

"Ωστε, ἂμα ἔξελθωμεν ἀπὸ τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν κόσμον τῶν τεσσάρων διαστάσεων πού δημοσίας ἔχομεν πεῖη η ἔννοια τοῦ Χώρου ἐκμηδενίζεται, τώρα εἰσερχόμεθα σ' ἔναν κόσμον πού δεχόμεθα ἐντυπώσεις καὶ ἀντιλαμβανόμεθα καταστάσεις. Ἐπομένως τὰ μεγέθη καὶ διάστασης τοῦ Χώρου ἔχουν πολὺ διαφορετικήν ἔννοιαν ἀπὸ αὐτήν πού μᾶς ἔδιδαν οἱ ὑλικοὶ διάστασης ἀπὸ τὸν παχυλὸν μας ὑλικὸν κόσμον.

Τότε παχυλὸν μας ὑλικὸν σῶμα τότε ξέρουμεν καὶ ὑπακούει εἰς τοὺς Νόμους τῆς παχυλῆς ὄλης η δημοσία λέγει· κανένα στερεόν σῶμα δέν μπορεῖ νὰ κρατῇ τὸν χώρον πού κατέχει ἔναν ἄλλο στερεόν σῶμα τοῦ ἴδιου βαθμοῦ πυκνότητος.

Τότε Ψυχικὸν σῶμα ὅμως τώρα, τόσον ἔκεινο πού κτίζει τὸ ΑΓΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ πού εἶναι, ἐνέργεια, ζωή, ἀκτινοβολία, περικλείουσα τὴν θείαν Παναγαθότητα, Παντοδυναμίαν καὶ Πανσοφίαν ποιεῖ χώρον κρατεῖ;

Εἶπαμεν δὲ τι ἔχομεν φύγει ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Χώρου, τώρα ἔχομεν τὸ Ψυχικόν μας σῶμα τὸ δρόπον ἐμεῖς ἔχομεν κτίσει, ἀπὸ Ψυχικήν ὄλην καὶ συγκεκριμένως τοῦ αἰσθητικοῦ Ψυχικοῦ αἰθέρος, ἀποτυπωτικοῦ Ψυχικοῦ αἰθέρος καὶ κινητικοῦ Ψυχικοῦ αἰθέρος. Διότι ἔχομεν τὸν Ψυχικὸν αἰθέρα στέκεις ἴδιες καταστάσεις πού τὸν συναντοῦμεν μέσα στὸ παχυλὸν μας ὑλικὸν σῶμα ὡς διπλοῦν αἰθέρικόν. Ὁ Ψυχικός δημιουργικός αἰθήρ; Ήτο πάντοτε ἔκει καὶ εἶναι ἀπὸ αὐτήν τὴν Οὐσίαν πού διὰ τὸν θεόντοτον μέσον διὰ νὰ κτίσωμεν τὸ νέον Ψυχικόν μας σῶμα, τό μέσον ἔκφρασεώς μας.

Τώρα, ποίαν μορφήν ἔχει; Ἄσφαλῶς τοῦ πιχυλοῦ ὑλικοῦ μας σῶματος εἴτε τὸ γνωρίζομεν, πῶς εἶναι τὸ ὑλικόν μας σῶμα εἴτε δέν τὸ γνωρίζομεν.

Πόσα τέτοια Ψυχικά σῶματα ἔχομεν τώρα;

Γνωρίζομεν δτε ἔχομεν μένον ἕνα παχυλό ύλικό σῶμα καὶ δ πολύ προχωρημένος ἀρευνητής τῆς ἀληθείας μπορεῖ νᾶ ὑλοποιήσῃ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον γιαδ ὠρισμένην ὕραν καὶ μετά νᾶ τὸ ἀφυλοποιήσῃ. Μπορεῖ νᾶ ἔχη δύο σώματα μέσα στέ δποτα νᾶ ἐργάζεται δ ἀντός του προσωπικότης λύτρεπιγνωσιες. Τοδ ἕνα παντοτεινδ ἐφ' ὅσον ζεῦ στόν παχυλόν ύλικόν κόσμον, τοδ ἄλλο, υπό ύλοποιήσιν, καὶ μδιας ἔξελθη νᾶ ἀφυλοποιήσεται.

Τώρα, ὅμως εἰς τόν ψυχικόν κόσμον, πόσα ψυχικά σώματα ἔχομεν;

Καὶ πάλιν λέγω ἕνα. Ἐκεῖνο μέσα στό δποτον εύρισκομεθα ὡς προσωπικότης λύτρεπιγνωσιες. Μποροῦμεν ὅμως νᾶ ἔχωμεν καὶ χιλιάδες ἄλλα τά δποτα ἔνας ἐνορατικός θεός ἀκλάβη ὡς τὸ ψυχικόν μας σῶμα, προεκτάσεις μάς πού μποροῦμεν νᾶ κρατήσωμεν τήν σχέσιν μὲ αὐτά καὶ νᾶ λαμβάνωμεν γνῶσιν διειδήποτε λαμβάνει γνῶσιν ή προέκτασις ἐκείνη τοῦ ψυχικοῦ σώματος. Πάντοτε ὅμως τείνουν, δλα αὐτά νᾶ ἐπιστρέφουν μέσα εἰς τὸ κεντρικόν ψυχικόν μας σῶμα πού εἶναι τὸ ψυχικόν μας σῶμα.

Μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος σκεπτόμενος τόν ἀντόν του σ' ἔναν μέρος νᾶ προεκτείνη ἔκειται νέον ψυχικόν σῶμα καὶ νᾶ παίρνη ἐντυπώσεις ἀπό τόν τόπον αὐτόν, ἐνῷ, θεό εἶναι ὡς αὐτοεπίγνωσις μέσα εἰς τὸ ύλικόν του σῶμα καὶ εἰς τὸ ψυχικόν σῶμα ἐντός τοῦ ύλικοῦ του σώματος. Μπορεῖ μέσον τῆς λεγομένης προεκτάσεως, νᾶ στείλη πολλά τέτοια. Τά λέγωμεν στοιχειακά τά δποτα ἔχουν τήν μορφήν αὐτοῦ πού τό δποστέλλει. Στοιχειακά ἔχομεν καὶ μὲ ἄλλες μορφές δπως θεό μελετήσωμεν εἰς τό κεφάλαιον τῶν στοιχειακῶν δργδερα.

“Ωστε, νᾶ εἶπωμεν δτε, ἔκτος τοῦ κεντρικοῦ ψυχικοῦ σώματος μέσα στό δποτον εύρισκομεθα πάντοτε μποροῦμεν νᾶ προεκτείνωμεν πολλά, πάμπολλα στοιχειακά πού νᾶ ἔχουν πλήρως τήν μορφήν μας καὶ μέσον αὐτῶν νᾶ παίρνωμεν ἐντυπώσεις; Δηλαδή νᾶ ἔχωμεν πολλά ψυχικά σώματα οὕτως εἰπεῖν; Γιατί δπως θεό λέγαμε ἔχομεν ἕνα παχυλόν ύλικό σῶμα καὶ χιλιάδες αἱμοσφαίριων μέσα μας πού ὠστόσον ἕνα αἱμοσφαίριον δέν εἶναι πανομοιότευπο μὲ τό παχυλόν ύλικό σῶμα, ὅμως, αὐτά τά ψυχικά αἱμοσφαίρια ἔχουν εἰς τήν πληρότητα τήν μορφήν καὶ τά χαρακτηριστικά τοῦ ψυχικοῦ σώματος. Προσέξετε στό σημεῖον αὐτό.

“Ωστε εἶναι ή πρώτη μας ἐπαφή μὲ τήν πολλαπλότητα τοῦ ἀντοῦ μας δσον ἀφορᾶ τήν προέκτασιν μέσα εἰς τό φαινόμενον τῆς ζωῆς μέσα εἰς τήν ἔννοιαν τοῦ Χώρου.

Κάτι τά δνδλογον ἀπό Ούσιαν τῆς πέμπτης διαστάσεως πού πλέον νικᾶται τελείως ή ἔννοια τοῦ Χρόνου, ὅχι τοῦ Χώρου τήν ἔχομεν κατανικήσει εἰς τόν κόσμον. τῶν τεσσάρων διαστάσεων, εἰς τόν κόσμον τῶν πέντε διαστάσεων, πλέον κατανικήται καὶ τή ἔννοια τοῦ Χρόνου. Θεό ἔχωμεν καὶ πάλιν μυριάδες προεκτάσεις τοῦ ἀντοῦ μας, στοιχειακά Νοητικά τά δποτα σάν κύταρα ή μδρια εἰς τίποτε νᾶ διαφέρουν ἀπό τό πλήρες Νοητικόν σῶμα, ἔχομεν ὡς σημεῖα προεκτάσεώς μας τώρα μέσα στόν Χρόνον.

Θέλει πολλήν μελέτην τό σημεῖον αὐτό. “Ομως ὠστόσον κρατοῦμεν ἔναν κεντρικό Νοητικό καὶ κεντρικό ψυχικό σῶμα. Νέσα στόν παχυλόν ύλικό σῶμα μας καὶ τό ψυχικό σῶμα ἐκφράζομεν τόν ἀντόν μας σάν προσωπικότητα Αύτοεπίγνωσιν – δμιλῶ γιαδ τόν κοινόν ἄνθρωπον. Καὶ ἀκόμα μέσον τοῦ Νοητικοῦ σώματος ἔχομεν τήν προσωπικότηταν Αύτοεπίγνωσιν τοποχρονικήν, μὲ πολύ περιορισμένην ἀντέληψιν τῶν ἔννοιῶν τοῦ Χώρου καὶ τοῦ Χρόνου. Γνωρίζομεν τόν ἄνθρωπον καθημερινῶς σ' αὐτά τά στάδια. Ἀλλά προσέξετε.

“Ἐχομεν τήν ἔξελιξιν τῆς προσωπικότητος Αύτοεπίγνωσις μὲ δικήν τής προστάθειαν νᾶ φθάσει εἰς τό δνδστημα τοῦ ἐσωτέρου ἀντοῦ τής ψυχῆς Αύτοεπίγνωσις πού πλέον ἔχει τήν υπερσυνείδητον Αύτοεπίγνωσιν.

Μπορεῖ ή προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις μὲ ἴδιαν τής λέγω προσπάθειαν νᾶ δναπτυχθῇ στό σημεῖον πού νᾶ κάμνη πληρεστέραν χρῆσιν τοῦ παχυλοῦ ύλικοῦ σώματος, τοῦ ψυχικοῦ τής σώματος μέσον τῶν αἱθερικῶν ἀντιστοίχων καὶ τοῦ Νοητικοῦ τής σώματος, δπως ἔχομεν προαναφέρη, καὶ νᾶ φθίσει εἰς τό ἀνάστημα τής ψυχῆς. ‘Υπερσυνείδητον Αύτοεπίγνωσις. “Ωστε τήν ‘Υπερσυνείδητον Αύτοεπίγνωσιν μπορεῖ νᾶ κερδίσῃ καὶ ή προσωπικότης Αύτοεπίγνωσις, τό μέρος ἔκεινο τής προσωπικότητος Αύτοεπίγνωσις, τό θυητόν πού θεό ἐνδυθῇ τήν ἀθανάσιαν, τό φθαρτόν πού θεό ἐνδυθῇ τήν ἀφθαρσιαν.

Γιατί ὡς ὑλή, ούσια καὶ υπερουσία εἶναι ἀθανάσια. ‘Ως ἔκφρασις μέσα στούς κόσμους τούς τοποχρονικούς τῆς ἀλλαγῆς, ή ἀλλαγῆ δίκει τήν ἔννοιαν τοῦ θανάτου, δι-

δει τήν έννοιαν τῆς φθορᾶς.

"Ισως κανένα βιβλίον πάνω στήν μεταφυσικήν δέν θά μπορέσῃ νῦ σᾶς δώση τό μάθημα αὐτό. Καὶ αὐτό ἀκόμα, θά χρησιμεύσῃ γιὰ σᾶς ὡς ὀδηγὸς διὰ νᾶ ἀρχίσεε τὰ γυ- μνάσιατά σας, τήν ἔρευνάν σας, μέσα στὸν ἕδιον τὸν ἔαυτὸν σας. Θά σᾶς χρησιμεύσῃ σὰν ὀδηγὸς νᾶ ἀνοίξετε τό βιβλίον τῆς ζωῆς ποὺ εἶναι ὁ ἔαυτὸς σας. Νᾶ σπάσετε τές ἐπιτά σφραγῖδες τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς κατὶ τὴν Ἀποκάλυψιν καὶ νᾶ εἰσέλθετε μέσα στοὺς κόσμους τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς Δυνάμεως.

Θέλω μελέτην πάνω στό μάθημα αὐτό, προτοῦ συνεχίσω.

"Ως θά ἔχετε προσέξη εἰσερχόμεθα σὲ νέαν περίοδον μελέτης.

Παρακαλῶ νᾶ μελετηθῆ τό μάθημα αὐτό γιὰ νᾶ μπορέσωμεν νᾶ προχωρήσωμεν εἰς τό ἄνοιγμα τῶν σφραγίδων αὐτῶν τῶν ἐπιτά γιὰ νᾶ μπορέσωμεν νᾶ κάμωμεν ὅρθιν, καλήν χρῆσιν τῶν ἄλλων σωμάτων, Φυχικοῦ καὶ Νοητικοῦ.

Μή νομίσετε δτι, τό πρακτικὸν μέρος εἶναι τόσον εὔκολον ὅσον εἶναι τό θεω- ρητικόν. Θά χρειασθῇ πολλή ἔργασία καὶ εἴλικρνεια πρωτεστώς μὲ τὸν ἔαυτὸν σας. "Η Χριστιανική Θρησκεία δμιλεῖ διὰ τὸ Φυχικόν; καὶ Πνευματικὸν σῶμα. Δέν δμιλεῖ γιὰ σῶμα- τα τά δποῖα θά κτισωμεν καὶ δέν ὑπάρχουν ἢ θά χάσωμεν, δμιλεῖ γιὰ τό Φυχικόν καὶ Νοητικόν σῶμα, Ήδους, Αἰτίες ποὺ πάντοτε ὑπάρχουν. "Ισως νᾶ δμιλεῖ γιὰ τό Ηδνιμό "Άτομο.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".